

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fil.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknek mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Junius 14.

24. szám.

Igazítsuk ki a hibát.

Ez a jelszó hangzott fel először lapunk két hét előtti számában, melyben az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott kartársak mozgalmából kifolyó Emlékirat szövegét közöltük s úgy látszik, hogy nem csak a mi hangunk talált viszhangra, hanem magukban az érdekelt kartársakban önmagától is felébredt a megsértett önérzet s mind jobban általánossá kezd válni az óhaj, hogy a mozgalom vezetője által nyilván csak akaratlanul elkövetett botlás mielőbb helyre-ütsessék. Hogy ez így van, annak legjobb bizonyítéka az a számos levél, melyet az ország minden részéből nap-nap után kapunk s melyek mindegyike mige gyrészt telve van elkeseredéssel, addig másrészt fennen hangoztatja egy ujjabb, a testülethez méltó Emlékirat kidolgozása céljából uj országos mozgalomnak a megindítását.

Minket a dolog mindenesetre nagyon fájdalmasan érintett, mert az Emlékirat silány kidolgozása szinte nem egyéb az egész testület pellengérre állításánál, de másrészt elégtételül szolgál az, hogy már előzetesen s ismételve óva intettük a mozgalom vezetőjét a legnagyobb körültekintésre, a magunk részéről tisztességes ajánlatot tettünk az Emlékirat megszerkesztésére nézve s midőn erre vonatkozó ajánlatunk még válaszra sem lett érdemesítve s csak arról lettünk értesítve, hogy a szerkeztés egy lapszerkesztőségre lett bizva, minden neheztelést félretéve,

lapunk szerkesztője készséggel rendelkezésre bocsátotta az általa még a kilencvenes évek derekán kiadott s az erdészeti altishti személyzet sanyaru helyzetét ismertető röpiratot, mely az Emlékirat megszerkesztésénél hasznos utmutatóul szolgálhatott volna. Sajnos, hogy az Emlékirat szerkesztője vagy nem tudott, vagy nem akart a megmutatott helyes nyomon haladni s a mint tapasztaltuk, röpiratunkból csak egy részlet ragadta meg a figyelmét, a mely pedig a mai viszonyokra már reá sem illik, szól pedig ez arról, hogy a járási kartársaknak csekély fizetésüket számos község pénztárából, több felbélyegzett nyugtára s többszörösen megismételt utánjárás után fizetik ki, holott mindnyájan jól tudjuk, hogy ha már több nem is, az uj rendszernek meg van az az előnye, hogy a fizetést most már egy helyről, egyszerre — bár sok helyütt még mindig nagyon rendetlenül — kapják.

Nyilvánvaló ezekből, hogy lapunk szerkesztője minden mellőztetése mellett is a mozgalomnak helyes mederbe való terelése és méltó befejezése tekintetében minden lehető elkövetett s így azért, hogy az ném úgy ütött ki, a mint azt a benne résztvevők méltán elvárhatták, semmiképen sem lehet felelős.

Mint már elől említettük, most hogy az Emlékirat felterjesztve lett s tartalma lapunk útján közismeretté vált, mint a raj, úgy zudul fel azok serege, kik azzal nincsenek megelégedve s követelik, hogy azonnal egy ujjabb országos mozgalom

indíttassék s egy másik emlékiratban pótoltsanak az előbbinek hiányai. Kivánják pedig ezt az illetők lapunk szerkesztőjétől s őt nem csak a mozgalom élére állítani, hanem az új Emlékirat megszerkesztésével és megbizni óhajtják.

A mindenfelől nyilvánított eme óhajnak nem akarunk ellenszegülni, hanem készséggel engedünk annak, de csak abban az esetben, ha erre nézve nem csak az eddig jelentkezett egyesek, hanem az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott összes kartársak, vagy legalább tulnyomó nagy részük osztatlan bizalma felénk fordul s minket a most már az Isónél még sokkal nehezebb munkában úgy erkölcsileg, mint anyagiilag megfelelő támogatásban részesít.

Hogy ezt az új mozgalmat a helyes utra tereljük, első sorban a bevezetésnél kell ügyelnünk.

A Sticz László veszprémi járási erdőőr kartársunk által minden elismerést érdemlő buzgósággal megindított mozgalomnak — mint azt lapunkban mindjárt akkor is jeleztük — már a legelső bevezető lépése is el volt hibázva.

Nagy hiba volt ugyanis, hogy a mozgalomhoz való csatlakozásra a felhívás egyedül csak a mi lapunkban lett közzétéve, mely sajnos még mindig nincs annyira elterjedve kivált a járási kartársak soraiban, hogy a benne közöltek mindenkinek tudomására jussanak. A dolog rendje és módja az lett volna, ha a mozgalom vezetője egyenesen az állami m. kir. erdőhivatalok főnökeihez és a járási erdőgondnokságok vezetőihez

fordul s ezeknek nem csak az ügy iránt való jóindulatát és annak pártolását igyekezett volna megnyerni, hanem egyuttal arra való engedélyüket is, hogy alárendelt személyzetük a mozgalomhoz csatlakozhassék és abban résztvehessen.

Igy a dolog olyannak tűnt fel, mintha a járási kartársak felettes hatóságaik megkerülésével, az ő hátuk mögött igyekeztek volna sanyaru helyzetükön segíteni s nem lenne bizodalomuk abban, hogy elöljáróik őket mozgalmukban támogatni fogják.

Ennek az elhibázott lépésnek lett azután az a szomorú következménye, hogy a járási kartársaknak talán egy tized része sem vett részt a mozgalomban, míg a tulnyomó nagy részük teljesen kivüle maradt, vagy azért, mert arról egyáltalán nem volt tudomása, vagy pedig azért, mert az abban való részvételtől felettes hatósága részéről el lett tiltva.

Mi meg vagyunk arról győződve, hogy ha az elmúlt mozgalom az érdekelt hivatalok főnökeinek egyenes beleegyezésével s az ő védő szárnyaik alatt indult volna meg, nem csak terjedelmére nézve lett volna sokszorta nagyobb, hanem tekintélyében és súlyában is gyarapodott volna.

Most, midőn engedve a sok oldalról nyilvánított óhajnak lapunk szerkesztője egy újabb emlékiratnak a kidolgozására vállalkozik, nem akar beleesni az első mozgalom hibájába, hanem első sorban magához a fejhez, tehát az egyes hivatalfőnök urakhoz fordul s ezek erkölcsi tá-

A Trák család.*

Irta: Mocsáry Miklós.

Fenyvesliget igen látogatott, jó vasasvizü fürdőhely volt, hova kora tavasszal sápadt asszonyok és gyermekek raja vonult ki, hogy ősszel piros arccal, vidám kacajjal és megkönnyült zsebbel térjen haza. A fürdőhely semmiben sem különbözött más hazaitól, a prospektus az orvosi könyvekben előforduló összes betegségek ellen csálhatlan gyógyhatásának ajánlotta a vizét, melyet egyetemi tanárok vegyelmeztek és a belügyminister kegyességéből mint gyógyhatásut hirdettek. A cigányzene csak úgy huzta az elkopott keringőket,

*) Mutatvány a szerzőnek »Fodor László« c. most megjelent regényéből.

mint máshol, az abroszok ritkán cserélődtek, a pincérek bizalmaskodtak, az ételek rémdrágák és zsirosak, a szobák kényelmetlenek és hidegben hűvösek, melegben tikkasztók voltak, szóval nem értek rá az emberek unatkozni, mert mindig volt valami panaszuk.

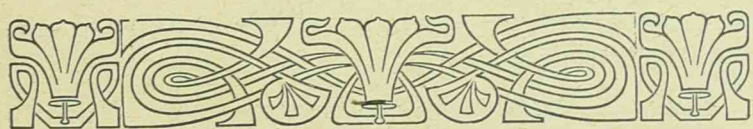
Mig a párok a gyér fenyves sétányon jártak, a férfiak a kurszalónban kártyáztak. Szerencsére a hotelszámlát egy hétre előre kellett kifizetni, mert különben sokan maradtak volna lakás és élelem nélkül egyes élénkebb játszmák után.

A kis fürdőhely igazgatója Trák Kristóf volt, ki közszeretben állott. Két szép leánya és kis fia a sétányon mindig láthatók voltak. A jó bornak nem kell cégér, de a leányok bár állandóan körül voltak udvarlókval övezve, csak nem mentek férjhez.

Volt egy kincse, az életpárja. A második asszony, mert az első elég korán elköltözött. Igazi remek magyar menyecske volt ez a mostoha, ki leányainál is jobban vonzott. Az udvarlás a leányoknak szólt, de a szerelmi vallomások a mamához voltak címezve.

mogatást keresi, a dologba magába pedig csak akkor megy bele, ha ezeknek legalább tulnyomóan nagyobb részét megnyernie sikerülend. Erre vonatkozólag az állami m. kir. erdőhivatalok főnökeihez és a járási erdőgondnok urakhoz intézett kérést alább találja a tisztelt olvasó.

Kérésünk eredménye még a jövő titka, de azért az iránt a legjobb reménnyel eltelve már most kérjük a lapunkat olvasó járási, sőt más kartársakat, hogy az ügynek már előre is hiveket szerezni s azokat, kik az újabb mozgalomban részt venni kívánnak, a nálunk való jelentkezésre buzdítani sziveskedjenek.

A pótemlékirat.

A mint már vezető cikkünkben jeleztük, a pótemlékirat megszerkesztése, illetve az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott kartársak egy újabb országos mozgalmának szervezése céljából szükségesnek találtuk első sorban a kartársak hivatali főnökeihez fordulni s azoknak a fontos ügy iránt való érdeklődésüket felkeltve, ahhoz pártfogásukat és támogatásukat kérni.

Az erre irányuló kérésünk a következő:

Tekintetes Cim!

Az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazásban álló járási és kerületi erdőőrök Sticz László veszprémi járási erdőőr kezdeményezésére mozgalmat indítottak abból a célból, hogy mostani sanyaru helyzetük megjavíttassék.

A mozgalom elég széles mederbe terelődött, de még sem érte el azokat az arányokat, a melyeket a felette fontos és életbevágó ügy méltán megkívánhatott volna, mert az érdekelteknek alig egy tizedrésze vett abban csak részt, míg a többi tulnyomó nagy rész attól távoltartotta magát.

A mozgalom végeredménye egy Emlékirat megszerkesztése és a földmívelésügyi m. kir. minister ur Ő nagyméltóságához való benyújtása lett, mely emlékirat hivatva lett volna hű tükrét mutatni annak a szomorú helyzetnek, melyben az állami kezelésbe vett erdők őrző személyzete leledzik.

Sajnos, hogy a mozgalom vezetője úgy annak az elején, mint a végén követte el mindenestre akaratlanul s tapasztalat hiánya miatt a legnagyobb botlásokat s ez által ha nem is egészen bizonytalanná, de legalább is kétségessé tette annak eredményét.

Az emlékirat teljes szövegében közölve lett a szerkesztésében és kiadásomban megjelenő »Erdészeti Ujság« folyó évi 22-ik számában, melyet bátor voltam a Tekintetességed bölcs vezetése alatt álló hivatal címére is megküldeni.

Nem kételkedem abban, hogy Tekintetességed számos teendői mellett is fáradságot vett magának a lap tartalmáról tudomást szerezni, mely alkalommal az Emlékirat becses figyelmét bizonyosan lekötötte.

Az Emlékirat szerény véleményem szerint nem áll azon a magaslaton, a milyenen az ügy felette nagy fontosságánál fogva állania kellene s nem egyéb a panaszok nagy konglomerátusánál, melyeket úgy a hogy felsorol ugyan, de azok bizonyítására, a mi utóvégre is a fődolog, alig fektet súlyt. Az Emlékirat egész szerkezete nyilván magán viseli a bélyegét annak, hogy megszerkesztése a viszonyokat egyáltalán nem ismerő s az ügy iránt alig érdeklődő emberre lett bízva s magán viseli a tisztán csak pénzért gyártott

De az asszony csak nem hajlott, bár Trák durva, erőszakos és kapzsi természetétől sokat szenvedett.

A fürdőn sok vendég volt állandóan, de a nők véleményét követve, csak egy érdemelte meg a figyelmet az erdélyi földesur Márton Ferke. Mindig magyar ruhában járt, délceg alakján a zsinóros dolmány megfeszült és minden leányszem jólesőleg pihent meg rajta. Alig egy-két nap alatt már ő is a fürdő-igazgató hölgyeinek hűséges rabszolgájává lett, de a kíváncsi közönség nem tudta eldönteni, hogy kinek is szól udvarlása: a szép mamának vagy leányainak?

A kártya járta a külön szobában, Márton Ferke is odatartott. Ott találta a fürdő-igazgatót, aki veszett szerencséivel játszott. Már nagy halom bankó hevert előtte és partnerei sorra kidőltek. Kis fia Leander odasomfordált és a gondatlanul heverő pénzből el-elcsent egy darabot és azzal eltűnt.

Mikor Márton odaért, már senkisésem akart tovább játszani, belátták hogy Trák határtalan szerencséjével szemben örültség lenne.

— Szerencse a játékban, a szerelemben . . . — jegyzé meg halkan valaki.

Márton meghallotta a megjegyzést, tömött bugyilárisát kivéve odacsapta az asztalra és felvette a harcot. A két férfi között erős küzdelem fejlődött ki. Csak úgy dobálóztak a bankjegyekkel. A szerencse egy ideig állhatatos maradt és Trák előtt halommal heverték a bankók, de éjfélután fordult a kártya és négy órára Trák leégett. Nemcsak minden pénze elfogyott, de tartozott is 20,000 forinttal. Honnan vegye ezt? Hja a fia tudott volna neki tanácsot adni. De ő tanácstalanul állott és már felkelni készült, mikor Márton revancsot kínált neki.

— De már pénzem nincs.

— Mindegy, valami érték csak van önnél?

Trák keresgélt, végre a jegygyűrűt huzta le és tette a lapra.

— A jegygyűrű? kérdé kissé elcsodálkozva Márton. No jó, de ha elnyerem, fel is huzom.

tucatmunkák jellegét. Ilyen pongyola munka alig méltó egy ezreket számláló derék testülethez.

Ez az Emlékirat az az elhibázott lépés, melyet a mozgalom vezetője elkövetett, a mozgalom elején elkövetett ballépése pedig az, hogy mellőzve az állami kezelésbe vett erdők hivatalainak főnökeit és vezetőit, egyenesen csak a kartársaihoz fordult a mozgalomhoz való csatlakozásra szóló felhívásával s én tulajdonképpen ezt tartom az egészben a legnagyobb hibának.

Ennek a hibának egyik természetes folyománya az lett, hogy a mozgalom — mint már elől említettem — nem lett általánossá, hanem az összességnek csak kisebb töredékére szorítkozott.

Most, hogy az Emlékirat szövege nyivánossá lett, az érdekelték körében általános a panasz és az elégedetlenség s mind jobban előtérbe lép az a kívánságuk, hogy az ennél elkövetett hiba egy minden tekintetben kimerítő, helyesen megszerkesztett új emlékirattal pótolassék s ennek megszerkesztésével csekélységemet óhajtják megbizni.

Teljesen ismerem azokat a nehézségeket, melyekkel egy minden tekintetben kimerítő Emlékirat összeállítása jár s nem is mernék arra vállalkozni, ha nem lenne teljes a bizodalom abban, hogy nehéz feladat megoldásánál Tekintetességed jóindulatára és támogatására számíthatok.

Az Emlékirat helyes megszerkesztéséhez első sorban különféle adatokra van szükségem, melyek az itt csatolt kérdőíven feltüntetve vannak, másodsorban pedig szükségem van arra, hogy azok, a kiknek érdekében az Emlékirat megirandó lesz, ezt anyagi támogatásukkal tegyék lehetővé.

Az általam tervezett Emlékirat ugyanis száz oldalt meghaladó könyv alakjában lenne megszerkesztve, melynek nyomtatási és füzési költsége tetemes összegre rug, tekintettel pedig arra, hogy abból kétszázat meg-

haladó ingyen példányt kellene készíttetni és szétküldeni, ezek költségei csak úgy lennének fedezhetők, ha viszont az érdekelt erdőőrök és erdőszolgák az emlékiratot megvásárolnák.

Az Emlékirat ára lenne portomentes postai küldéssel:

Az erdőőrök részére 2 korona.

Az erdőszolgák részére 1 korona 40 fillér.

Természetes, hogy a költségek fedezése ilyen formán is csak abban az esetben lenne biztosítva, ha az Emlékiratot az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott összes erdőőrök és erdőszolgák megrendelnék. Az Emlékirat megrendelésére erkölcsileg még azok az alkalmazottak is ketelezhetők, kik a magyar nyelvet nem bírják tökéletesen, mert itt a közös cél előmozdításáról van szó, melynél az áldozatoktól sem szabad visszariadni.

Azzal kéréssel bátorkodom ennél fogva Tekintetességedhez fordulni, hogy az ügyállásról alárendelt közegeit felvilágosítani, őket az Emlékirat megszerkesztésének lehetővé tétele céljából annak előfizetésére buzdítani, tőlük az előfizetési díjakat beszedni s azokat *folyó évi július hó 10-ig* a csatolt kimutatás kitöltése mellett a következő címen:

Emlékirat szerkesztősége

Szászsebes.

beküldeni szíveskedjék.

A kimutatáson kérem jelezni azt is, hogy annak idején az összes megrendelt példányok Tekintetességed címére, vagy pedig a megrendelőknek egyenkint küldessenek. Csak természetes, hogy egy tiszteletpéldányt Tekintetességed részére bármely esetben előre is biztosítok.

Ismerve azt az atyai jóindulatot, melylyel Tekintetességed alantas személyzete iránt viseltetik s a mely-

A kártya fordult, a jegygyűrű Mártoné lett. Az újjára huzta.

— Játszunk még? kérdé.

— Nem, kifáradtam. Mikor hozzam a pénzt kérdé Trák egészen elfásulva a nagy gondba.

— Felesleges. Ki van fizetve.

— Hogyan?

— A jegygyűrűvel. Vagy azt hiszi, hogy a felesége nem éri meg azt a 20,000 forintot?

Csak most értette meg Trák, hogy mit tett. De hiába a gavallér becsület azt követelte, hogy konze-kvens legyen. Mit szólna a világ, ha adósságát be nem váltaná.

— Vagy úgy, — szólt gunyosan. Akkor tessék. Itt a kulcs is, és átadta neki a hálószobájuk kulcsát, maga pedig szobát nyitattott magának a szalóban, ahol lefeküdt.

Két év múlva Hajagoson a tisztartói lak előtt rozoga bricska állott meg. Sűrűn befátyolozott karsu hölgy szállott le, pakját levétette a kocsissal és ki-

fizetve őt a fogat eltűnt. Kopogtatott a pitvarajtón, azután kisvártatva benyitott. Kotlós tyuk apó csirkéivel ijedten menekült. A tűzhelyen lusta macska nyujtóz-kodott.

Az ajtó nyílásra a másik szobából koros férfi lépett ki, csodálkozva állva meg a hölgy láttára. Ez felcsapta fátylát és a férfi meglepetve hátrált.

— Hát megjöttél?

A nő belépett a másik szobába és egész otthonosan elhelyezkedett.

— Amint látod, itt vagyok. És a gyerekek?

— Kisétáltak a mezőre, de már itt lesznek rögtön. És az az ur?

Az asszony felkelt.

— Elhagyott, egész egyszerűen elhagyott. Csak epizód voltam eseménydus életében és az epizódokat el szoktuk felejteni. És te?

— Én is. Itt a kezem.

Már a küszöbön állott a két lány (még mindig lány) és Trák Leander, aki felsőbb gimnázistává serdült

ből folyólag minden alkalmat és módot készséggel megragad a sanyaru helyzetének javítása érdekében, nem kételkedem, hogy itt előadott kérésemet becses figyelmére méltatni és azt teljesíteni kegyeskedik, minek reményében vagyok

Szászsebes 1906 évi június hó 14-én.

alázatos szolgája

Podhradszky Emil,

az »Erdészeti Ujság« szerkesztője és kiadója.

Vadászati dolgok.

A róka kártékonysága. Tudvalevő dolog, hogy a róka, főleg mikor fiai vannak, igen sok kárt okoz, mert akkor tömérdek zsákmányt hord össze fiainak. De téved az, ki azt hiszi, hogy más időben kevesebbel is beéri róka koma, mert erről élénk tanúságot tesz az alábbi eset, melyet egy poroszországi uradalom területén megfigyeltek. Ott ugyanis ez évi március hó 31-én az erd. személyzet egy felhagyott róka-kotorék nyílása előtt egy mérgezett rókát talált. Közvetlen mellette feküdt egy általa megölt üregi nyul, továbbá két négyhetes és egy alig 10 napos mezei nyulsüldő, ugyancsak két egér hullája. Minthogy a kotorékat ép azelőtt való napon revidiálta a személyzet, s másnap már a rókát a kotorék előtt megdermedve találta, kétségtelen, hogy mielőtt a halálhozó s nem messzire e helytől felaggatott mérges falatot bekapta, hordta össze ezt a töméntelen zsákmányt, bár kölykei nem voltak.

Sajátságos vadászélmény. B.-ben az ideai tél folyamán az ottani főerdész egy ismerősével az erdőt járta. Midőn egy tisztásra értek, az erdő szélén álló

nyírfák egyikének ágai között heves szárnycsapásokat hallottak. Odasietve látják, hogy valami madárféle vergődik, de az ágak miatt nem láthatták jól. A látcsövön keresztül azonban annyit észrevettek, hogy a vergődő madár egy nyírfajdkakas, de egyebet nem birtak kivenni. A főerdész abban a hitben, hogy nyilván valami nyest fojtogatja a nyírfajdkakast, az alig 10 méter magasságban csapkodó nyírfajdkakasra rálőtt, mire az ágastól együtt alázuhant. A nyest azonban nem volt sehol, mire szemügyre vették a kakast, s akkor látják, hogy az, a farkára két oldalon ráfagyott jégdaraboknál fogva úgy beleakadt az ág villájába, hogy emiatt kellemetlen helyzetéből nem birt ki szabadulni.

Oroszlánok vérengzése. Chorumo közép-afrikai város ellen valóságos támadást intézett egy csapat kiéhezett oroszlán és a benszülöttek közül tizenegyet szétmarczangoltak. Este felé közeledtek az éhes fenevadak a város felé és mindjárt a városba vezető uton megtámadtak két négert. Az egyiket szét-tépték és felfalták, a másiknak azonban sikerült a városba futnia, ahol egyenesen a kormányzóság épületébe menekült. A kormányzósági épület előtt álló őrszem nem akarta elhinni a néger elbeszélését és miközben ezzel vitatkozott, a vértől még jobban megvadult fenevadak a városba jöttek és megrohanták a kormányzósági épületet. Mindez oly hirtelen történt, hogy az őrség nem is használhatta fegyverét. Hármat közülök és az előbb elmenekült négert az oroszlánok szét-tépték. Egy másik néger az épület belsejébe menekült, de két oroszlán oda is követte őt és ezt is szét-tépték. Egy, a közelben álló kunyhó előtt egy kis gyermek játszott, akit az egyik oroszlán egyetlen csapással megölt. Hasonló sorsra jutott egy anya is, a ki gyermeke védelmére sietett. Utóbb még három néger esett a bestiák áldozatául. Az összes megölt embereket rögtön a helyszínén felfalták. Sztátéptek azon-

fel. Anyja láttára elröhögte magát. A két lány igazi szeretettel sietett keblére ölelni a megtértet. Azután az asztalhoz ültek.

Trák a fürdőigazgatóságot hamar felcserélte a tisztartói állással, mely ugyanazon hitbizományhoz tartozott, mint a fürdő. A birtokon nagy fenyő erdő volt, mely évente több millió zsindelet termelt. A termelést és értékesítést kizárólag Trák látta el, kiben teljesen megbiztak. Pár nap múlva megjött az öreg Vencel Ernő főerdész, aki az állományt szokta felülvizsgálni. Trák egy idő óta nagyon komor volt, amit családja mostohaanyjuk visszatértének tulajdonított. Vencelt is erőltetett vidámsággal fogadta és az elszámolást napról-napra huzta.

Vencel nem volt egészen vén, 40—50 év körüli erős testalkatu ember volt, ki sokat járva a szabadban, egészségét épségben megőrizte. A leányok társaságában igen jól érezte magát és különös tüzzel udvarolt az idősebb leánynak Malvinnak, amit ez tekintve a korkülömbséget, nem vett egész komolyan.

Végre közelgett az elutazás ideje és ezért teljes udvariassággal felkérte a főerdész szeretetreméltó házigazdáját, hogy a zsindelekkel vagy azok árával számoljon el.

— Termeltek ez évben zsindelet?

— Oh igen, mostanig 250,000-et.

— Szabad látnom a számadást?

A számadás a legnagyobb rendben volt. A mérleg, minden, stimmelt.

— Hol van most a zsindelet?

— A raktáron.

— Merre esik az?

— Oh az messze van, két-három óra járás és már alkonyodni is kezd, jegyzé meg sietve Trák.

— Mindegy, ki kell mennünk. Lesz szives befogatni?

Trák kiment és kevés vártatva visszajött.

— Befogtak már?

— Nem.

— Hogyan?

— Talán mégis jobb lesz ki nem menni.

kivül még sok háziállatot is és azután órákig csatongtak fel és alá a városka utcáin, óriási rémületére a benszülötteknek, akik kunyhóikat hirtelen eltorlaszolták. A fenevadak az egész éjszakán a városkában maradtak és csak amikor virradni kezdett, tűntek el a pusztaságban.

V. L.

Hasznos tudnivalók.

Hogyan kell a gyümölcsöt eltartani? A Természettudományi Közlöny legutolsó száma gyakorlati utmutatást ad arra, hogyan kell konzerválni a gyümölcsöt. Mielőtt a gyümölcsöt megtörölnők, mi által a védő viaszszerű buroktól fosztanók meg, selyempapirosba burkolva, rétegenként hordóba vagy faládjába fagyapot, tőzegpor, vagy ha a gyümölcs kényesebb, vatta közé helyezzük, s az ekként megrakott edényt, fódelével lazán befödjük. Lehetőleg minden két hétben utána kell néznünk, hogy az esetleg elromlott gyümölcsöt eltávolítsuk. A gyümölcs is kicsiny, — 1 C° és 3 C° közti hőmérsékleten sokkal jobban tartható el, mint nagyobb hőmérsékleten, ha fagytól mentes egyenletesen hűvös, száraz és sötét helyen tartjuk, a melyet előzőleg igen alaposan meg kell tisztítani; a benne lévő csirák elpusztítására legjobb néhány nappal a gyümölcs berakása előtt jól kikénezeni. Ily módon igen jól eltartható a gyümölcs, s teljesen szükségtelen, hogy formalingőznek vagy más kémiai szer hatásának vessük alá.

A gyümölcs befőzése a gyümölcs eltevésének legjobb módja, mert elegendő főzéssel sterilé válik s kellő elzárással az is marad.

A gyümölcs konzerválásának harmadik módja, hogy az alkalmas gyümölcsöt megfelelően szárítják.

A szárított gyümölcsöt rendszeren cukrozzák, a mi eltarthatóságát még fokozza, s ezért eltartására kémiai szereket alkalmazni teljesen fölösleges. Nagyon meglepte éppen e miatt a német élelmiszerkémikusokat, hogy szárított gyümölcsben gyakran találunk kénessavat, melynek mennyisége némely esetben 0.36 százalékig is emelkedett, pedig már a huszadrészét is igen aggasztónak tartják az orvosok. A kénessav fölhasználását szárított gyümölcs készítésekor azért kell eltiltani, mert a kénessav csak a gyümölcs színét szépíti és védi meg, holott a szárított gyümölcsöt főzve gyakran eszik a betegek is, kikre a kénessavtartalom különösen veszedelmes. A kénessav nem távozik el a szárított gyümölcs főzésénél, hanem több mint fele hátramarad. A kénessav pártolói, használatát azzal akarják menteni, hogy nem marad meg szabad kénessav alakjában, hanem más anyagokkal, nevezetesen a cukorral, vegyületet alkot, vagyis kötött alakban van jelen, mint a borban, melyben nem kifogásolják. Csakhogy a bor, illetőleg a hordó kénezése ősrégi, hasznos és szükséges eljárás, a gyümölcs kénezése pedig teljesen fölösleges,

A kénessavat nálunk 1902-ig főképpen a burgonyacukor fehéritésére használták, s a székesfővárosi élelmiszervizsgáló-intézet igen gyakran talált burgonyacukormintákban nagy mennyiségű kénessavat, mely egy esetben 0.39 %-ig emelkedett. A hatóság intézkedései folytán az 1902. év vége óta a Budapesten piacra kerülő burgonyacukorban kénessavat nem találtak.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az ember és az állatok életkora. Már az ókor óta foglalkoztatja az embereket az a kérdés, hogyan lehetne újra a bibliai kort az embereknek el-

— De kénytelen vagyok. Lesz szives azonnal intézkedni.

Trák busan legyintett . . .

— Megkimélem a fáradtságtól, a zsindey nincs már ott.

— Hát hol van?

— Eladtam.

— Szabad látnom a számadást?

A mérlegben mint érték szerepelt, és a vételár nem volt a bevételbe felvéve. Itt valami turpisság van.

— És a vételár?

— Elment.

Vencel nem hitt a füleinek.

— Hova?

A leányok nevelésére. Kártyára.

— És ezt oly közönyösen mondja? Ha feljelentem bucsukják.

— Ezt nem fogja megtenni.

Vencel dühösen pattant fel.

— Hallatlan cinizmus! De bizony feljelentem!

— De mégsem teszi meg.

— Miért?

Trák egészen odahajolt a füléhez.

— Mert akkor a Malvin lányom sem lesz az öné.

— Mit, mit beszél?

— Csak a valót. Tudom, hogy főerdész ur szereti és én ezer örömmel adom férjhez önnek.

— De a kisasszony engem nem szível.

— Lányos csalafintaság, kérdezze őt meg, biztosítom, hogy igent mond.

Vencel egyelőre nem tette meg a feljelentést, hanem Tráknéval beszélt. Malvin eleinte idegenkedve hallgatta a tervet, de mikor megtudta, hogy mi ára van a hallgatásnak, bár ifju szive erősen dobogott percek sem habozott és a diákosan izgatott szerelmes főerdésznek odaigért a kezét.

Két hétre rá megtartották a lakodalmat. A zsindeyekből még csinos kelengye is tellett. Trákot a veje jelentésére hízogó leirat mellett a legközelebbi alkalommal előléptették.

Trák Leander a családi tradíciókhoz hiven nevedett fel.

érniök. Mert az tény, hogy a régi emberek általános halandósági évszáma sokkal nagyobb volt és minden orvos azt vitatja, hogy a megváltozott életföltételek okozták e változást. A népbabona azt tartja, hogy vannak állatok, a melyek ezer esztendeig élnek. Elsősorban ilyen a szarvas, a melyről még a középkorban is ezt a téves hitet vallották. Ezzel ellentétben ma már tudjuk, hogy legfőleg, negyven évig élhet egy szarvas. Browne Tamás természettudós azt állítja, hogy minden emlőállat ötször annyi ideig élhet, mint a mennyi ideig fejlődik. Ez elv szerint az ember, a ki tudvalevőleg csak huszonnégyéves korában fejezi be fejlődését, legalább is száz esztendőt élhetne. Ma azonban egyetértenek a tudósok és orvosok abban, hogy az életviszonyok változtatásával az ember halandósági évszáma nagyobbá lesz. Különbözik az ótestamentumbeli emberekről sem bizonyos, hogy oly soká éltek volna, mert egyik zsoltár is így szól: Életünk hetven esztendeig tart, és ha jámborak voltunk, nyolcvan évvel jutalmaz a Teremtő.

A moha, mint táplálék. Ki hitte volna, hogy a természet leghítványabb hajtását is észre veszi még az ember? És mégis úgy van. Stokholmból vesszük hírt, hogy Haasten, a gazdasági iskola igen jónevű tanára, a kinek már nagyon sok kutatása bevált, újabban a mohával kísérletezett és nagyon érdekes eredményt ért el. Szerinte a moha főadata lesz a jövő nemzedéket olcsó és kitűnő táplálékkal ellátni. Minden tekintetben nagyon jó. Könnyen emészthető és közönséges lisztrel keverve igen izletes kenyeret ad. Természetese egyáltalán nem kíván semmi fáradságot és mint főzelék épp olyan izletes és tápláló, mint a szintén sokáig megvetett paraj. Elkészítése sem nehéz és egyszerűen megfőzve sós vízben, már van íze. Már hogy jó is legyen, az a szakácsi művészet főadata lesz. Most már csak a tápláléérték és betegség esetén való emészthetőség kikutatása a tanár főadata. Haasten doktor kitűnő neve kezeskedik arról, hogy komoly kísérlet becses eredményéről van szó.

A kenyér betegsége. Az újabb századok haladásával mind több lesz a különféle betegségek száma is. Elég gondot ad az emberiségnek az emberi nyavalyák gyógyítása is de baj az is, ha az ember fő tápláléka, a kenyér beteg. Minden étel romlását a penész-gomba okozza, azt már régebben tudjuk. Egy angol vegyészeti intézetben megfigyelték, hogy a fehér kenyér hamarabb romlik, és ebből azt következtették, hogy a fehér liszt érzékenyebb a levegő hatása iránt, mint a barna, vagyis a rozsliszt. Azt hiszik, hogy a mesterséges erjesztés, a mely a kenyér sütéséhez okvetetlenül szükséges, nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a kenyér megromoljék. Nehezen állapítható meg tudniillik a határ, a mely a seres erjedést az ecet erjedéstől megkülönbözteti. Innen van az, hogy a kenyérben a romlás föltételei már elkészítéskor meg vannak és természetes, hogy az erjedési folyamat befejezésével még csak élvezhetetlenebbé válik.

H I R E K.

A királynő gyilkosa. Londonból jelentik: A Pall Mall Gazette genfi értesülése szerint Erzsébet királyné gyilkosa, Luccheni a minap meg akarta gyilkolni a börtönigazgatót; szardinia-szelencéből tört készített magának és a mikor az igazgató megjelent nála, hogy celláját megnézzé, Luccheni rávetette magát és meg akarta szurni. A börtönőr az igazgató segítségére sietett és megkötözte Lucchenit, a kit e merénylete miatt tiznap földalatti zárkára ítéltek. Lucchenit e büntetés elszenvéde után visszavezették rendes cellájába s itt így kiáltott föl: „Most megint jól van minden, úgy rémlik mintha részeg lettem volna!”

Öngyilkosság dinamittal. Bezétén, Vilner Lajos bányász borzasztó módon vetett véget életének. Papirosba csomagolt dinamitot tett a mellére és a dinamitot meggyújtotta. A fölrobbant dinamit egész felsőtestét összetépte.

A megbüntetett huszárok. 1904 februárban Pozsonyban a visszatartott huszárok elkeseredésükben tüntetést rendeztek és ezért számos huszárt elítéltek. Már a legtöbb elítélt kiszabadult a börtönből, csak három huszárt, Etmár Ferencet, Vitéz Pétert és Lederer Ignácot nem bocsátották még ki a börtönből. Az elítélt huszárok érdekében Szerdahelyi Henrik dr. kegyelmi kérvényt nyújtott be a közös hadügyministerhez. Ma Szerdahelyi dr. Papp Kálmán tábornok-hadbírótól azt az írásbeli értesítést kapta, hogy a közös hadügyminister átirata szerint a három elítélt huszár büntetésének hátralevő részét kegyelemből elengedték.

Egy község pusztulása. A gömörmegyei Helpa községben a minap nagy tűz volt, a mely néhány ház kivételével az egész községet elpusztította. A katasztrófának több emberélet is áldozatul esett. Egy asszonyt eltemettek házában üszkei, a mikor néhány forintját ki akarta menteni. Hiába való minden segítség. A lángok megközelíthetlenné tették a szerencsétlenség helyét és a mikor a boldogtalan asszony leánya mégis a közelébe akart férni, majd hogy oda nem vészett. Sulyos égett sebekkel valahogy kimentették a leányt, de az anyja bennégett. Egy ötéves fiucska a falu tulsó végére, rokona portájára menekült a szülei házat pusztító lángok elől. A házbeliiek a tűz körül voltak és észre sem vették a kis menekültet, a ki rémülten huzódott meg az üres lakásban. Alig volt ott egy félóráig, lángba borult a ház. A kis fiu nem tudott megmenekülni, ott égett. Apja, anyja, kiknek mindenük odaveszett, már csak megszenesedett holttestét találták meg a romokban. A tűz a szó szoros értelmében földig elpusztított mindent. A házak, utak, kertek helyét alig lehet egymástól megkülönböztetni. A falu házaitól 20—30 méternyire még a fű is elégett. A kárnak csak csekély része térül meg biztosítás által

és a községbeliek a legnagyobb nyomorba jutottak. Érdeklükben Szontagh Andor országgyűlési képviselő kezdesére segítő akció indul meg.

Halott az erdőben. Nagyváradról jelentik: A biharsonkolyosi rengetegben egy holttestet találtak fej és kar nélkül, a fergektől teljesen ellepve és a madaraktól megtépve. A fejét egy negyedóránnyira a testtől szétmarcangolva találták meg. A véres fejről ráismertek Tánk Péter solymosi 68 éves gazdára, a ki még május 27-én eltűnt. A nagyváradi ügyészség megindította a vizsgálatot, vajjon nem büntettről van-e szó.

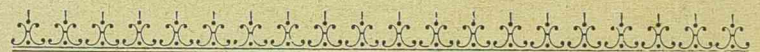
Meggyilkolt testvérpár. Szegedről jelentik: Kegyetlen gyilkosság tartja izgalomban a tanyai népet. Az egyik pusztán ugyanis holtan találták meg Gulácsy István és Gulácsy Antal gazdaembereket. A helyszínen egy véres konyhakést és zsebkést találtak. A gyilkosok a legnagyobb vakmerőséggel és hidegvérűséggel követették el tettüket, mert a színhelytől mint egy száz lépesnyire csendőrök jártak, akik néhány perccel előbb a Gulácsy testvéreket is csendre intették. Alighogy a Gulácsy testvérek tovább mentek, a csendőrök irtózatossikoltást, majd erős hörgést hallottak s mire odaértek, már halott is volt a két testvér. A csendőrség eddig a legerélyesebb nyomozás mellett sem tudott a gyilkos nyomára akadni.

A párisi rongyszedő. Páris északkeleti részén egy egész kis városrész van, a hol csupa rongyszedő lakik. A minap, mint párisi lapok írják, e városrészben szerencsétlenség történt, a melyek révén kiderült, hogy az ütött-kopott kis házak közül nem mindegyikben tanyázik igazán nyomor. Az történt ugyanis, hogy egy hatvannyolc esztendőös öreg rongyszedő részegen ment haza, s feldöntötte a gyertyát, a melytől meggyuladt a sok fölhalmozott rongy és az öreg ember elégett a tűzben. A városnegyed rendőrbiztosa a többi hivatalos emberrel együtt megtartotta a helyszíni szemlét s ekkor rendkívül érdekes dolognak jutottak a nyomára. A sok rongy alatt ugyanis nem kevesebb, mint 116.000 frankot találtak elrejtve. Kiderült azonkívül, hogy az öreg rongyszedőnek, a ki holta napjáig hűségesen üzte a maga mesterségét, igen sajátos mellékjövedelmei voltak. Így a többek közt évenként ezerkétszáz franknyi járadékot huzott egy párisi biztosító intézettől. Az öregot ugyanis még évek sorával ezelőtt elütötte egy kocsi. A biztosító társaság egy összegben akart neki fizetni, de az öreg rongyszedő inkább ki egyezett évi ezerkétszáz frank járadékban. Kiderült azonkívül, hogy az öreg előre eladta boncolás céljából a holttestét a francia egyetem orvosi fakultásának évi hétszáz frank járadékért. Ezt az üzletet azért sikerült megkötni, mert a rongyszedőnek valami igen sajátos csontképződése volt. A halottat most magának követeli az orvosi egyetem, a több mint százezer franknyi vagyonra azonban még nem jelentkezett örökös.

Egy egész néptörzs öngyilkossága. Pétervárról írják: Az Omolon folyó felső folyása mentén lakó csukások törzsének járvány következtében összes rém-

szarvasai elpusztultak. Az egész törzs nagy nyomorba jutott s a hideg tél, valamint a ruházkodás nagyban hozzájárultak a szenvedések fokozásához. A tét elmúltával sem enyhült nyomoruk, mire az apói és az omol-törzsek közös gyklésen — mely egy napig tartott — az összes családfők elhatározták, hogy előbb egész családjukat, aztán önmagukat elpusztítják. A következő nap reggelén végrehajtották a határozatot. Egymáson heverték a kimúlt emberek holtteste, amelyeket minden családfő a kijelölt térségre vitt. Az utolsó férfi a holttestek között ölte meg magát. Az egész néptörzs elpusztult, anélkül, hogy irmagja maradt volna.

Akit nem fog a golyó. Detrének, a hős száznak, akinek a hagyomány tudvalevően a vashomloku nevet adta, — mint Debrecenből írják — versenytársa támadt Uri Lajos debreceni mészároslegény személyében. A vasidegzetű ember ugyanis világfájdalmas hangulatában az ottani nagyerdőben két golyót röpitett a mellébe. A lövések nem ölték meg, de úgy látszik kijózanították, mert mellében a két golyóval hazaindult, majd mikor hevesebb fájdalmat kezdett érezni, saját lábán bement a kórházba — az orvosok nagy bámulatára. Rögtön ápolás alá vették, s ha komolyabb komplikációk nem álllanak be úgy valószínűleg föl is fog épülni.

Szerkesztői üzenetek.

Szomora József urnak, Viszka. Sorait vettük s a mint láthatja, a mozgalmat egy új Emlékirat szerkesztése céljából megindítottuk s így az egész most az érdekelt kartársak magatartásától és áldozatkészségétől függ. Az elmaradt Évkönyvre befizetett összeget legközelebb az Internátus céljára fogjuk elszámolni. **Balogh Imre** urnak, Lökk. Az utóbbi üzenet Önnek is szól. Az uradalmi kartársak helyzetére vonatkozó közleményeit szívesen fogadjuk. A címet helyesbítettük. **Körmöczy Illés** urnak, Csála. Mostani számunkhoz későn érkezett, de legközelebb majd módot találunk annak közlésre. **Ratimonszky Gábor** urnak, Molnos. Az Emlékirat sürgőssége egyelőre minden egyebet háttérbe szorított s így közleményeire nézve még egy kis halasztást kérünk.

A kiadóhivatal postája.

Lenkey Kalmán urnak, Vissóoroszi. Előfizetése múlt év végével járt le. **Varga István** urnak, Diósgyőr. **Vaszek András** urnak, Turdosin. A címet kijavítottuk. **Májer András** urnak, Jaád. A három lappéldány tévedésből a Somogy megyei Jaádra ment, miért szíves elnézését kérjük. A hiányt egyébként pótoltuk. **Nagy Mihály** urnak, Nagy-Nyíres. A 4 koronát köszönettel vettük s a lapról való lemondását sajnálattal feljegyeztük. **Názer Károly** urnak, Rácvölgy. **Papp Ferenc** urnak, Facskánd. **Bolcsák István** urnak, Szabados. Az Évkönyv I. évfolyamát ajánlva postára tettük. **Duchek János** urnak, Dörgicse. Utalványlapokat rendszerint csak évnegyedek alkalmával melékellünk s így is évenként sok száz elvész a miatt, hogy az előfizetések pontos beküldése elmarad, mi által érzékenyen károsodunk. **Sipos János** urnak, Szurdok. Az elmaradt számot a maival küldjük.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Junius 14.

24. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.

SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekínthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árbán készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

A nagy kereslet miatt újból 15000 sorsjegyet bocsátottunk ki! Ugy ezen új, valamint a régi sorsjegyek kaphatók:

HAVAS TESTVÉREK

Budapest, V., Lipót-körut 17.

A hírneves bankházban, ahol már számos nagy nyereményt nyertek. Ily szerencsés sorsjegyek helyben kaphatók:

Hientz József

papirkereskedőnél

Több nyeremény, mint eddig!

1/8 sorsjegy Főnyeremény: 1/4 sorsjegy

1.50 korona. **egy millió** 3.— korona.

Vásároljunk mielőbb!

Sorsjegyek részletre.	Váltó leszámítolás.
Kölcsönök sorsjegyekre	Jelzálogkölcson
Értékpapírok vétele és eladása.	Hitelműveletek.
Tőzsdei megbízások az összes tőzsdékre.	Alapítások.
	Óvadékok.
	Tőzsdeügyletek.

Minden bankügyletet előnyösen teljesít

HAVAS TESTVÉREK

budapesti tőzsdetagok bankháza,

Budapesten, Lipót-körut 17.

Tőzsdetudósítások

ingyen és bérmentve.

Ogris M. Fegyvergyára FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

r!r Foadalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű fegyvereknél** rögtöni lökészenlétet és egyszerűs mind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kasszal beállított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János

Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műorás, főttalálója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

HAZAI ÉLŐVAD KERESKEDÉS!

Hazai élővad kereskedés! Uhukat, medvéket, farkasokat, a ragadozó emlősök és madarak minden fajtát, minden élő vadat, tyukokat libákat, mocsári szárnyasokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér.

Mayer Ede

élővad kiviteli áruháza (saját házában.) Savanyukut (Sopron vármegye) Magyarország.

Előfizetési felhívás

az

Internátus

az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei részére.

A fenti címen egy hosszabb tanulmány megírását és kinyomását határoztam el.

A tanulmány célja rámutatni annak a szükségességére, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak iskolaköteles gyermekei részére internátus alapíttassék, melyben aszegénysorsuak teljesen ingyen, a jobb módban levők pedig könnyen elviselhető csekélyfizetés mellett elhelyezhetők legyenek s nekik ilyen módon alkalom nyujtassék a képességeikhez mért kiképezésre.

Ilyen internátus vagy internátusok létesítése olyan égető szükségetet képez, melyet bővebben magyarázni felesleges, ez azonban csak akkor válik lehetségessé, ha vissza nem riadva a kezdet nehézségeitől, az alapok letételét azok kezdik meg, kiket a dolog elsősorban érdekel, tehát magunk az erdészeti és vadászati alkalmazottak.

Arra, hogy a nagy eszmével a nagy nyilvánosság elé léphessünk s annak, valamint a magas kormányoknak a támogatását megnyerhessük, első sorban szükséges, hogy ezt ne csak kész tervvel a kezünkben tegyük meg, hanem hogy már bizonyos alapot is felmutathassunk.

Ezeket létesíteni lesz hivatása tanulmányomnak, mert míg az egyrészt feltárja azokat az okokat, a melyek az internátus létesítését szükségessé teszik, másrészt pedig rámutat azokra a módokra, melyek alkalmazása mellett az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei internátusának felállítása lehetővé válik, ezen kívül még tanulmányom célja az is, hogy annak segítségével mindjárt némi alaptőke is gyűjtessék a létesítendő internátusra.

Az utóbbi célra a tanulmány minden egyes megrendelt és előfizetett példánya után 50 fillért adományozok s azt addig, míg a terv kivételének ideje elérkezik, postatakarékpénztárba fogom elhelyezni. Azok tehát, kik a tanulmányt megrendelik és előfizetik a mellett, hogy egy iránymű birtokába jutnak, egyuttal hozzájárulnak az Internátus alapja letételéhez.

A tanulmány nagy nyolcadrét alakban mintegy 200 oldal tartalommal fog még az év folyamán megjelenni s **előfizetési ára 2 korona.**

Az előfizetéseket kérem a következő cím alatt **folyó évi június hó végeig** beküldeni:

Internátus kiadóhivatala Szászsebes. (Szebenmegye).

Hazafias üdvözléssel:

Podhradszky Emil

az „Erdészeti Ujság“ szerkesztője és kiadója.

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdömunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság“ előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.